

ת"פ 29064/04 - מדינת ישראל נגד מקס חנן

בית משפט השלום בראשון לציון

01 דצמבר 2014

ת"פ 29064-04-14 מדינת ישראל נ' חנן(עוצר)

29065-04-14

בפני כב' השופטת שרתית זמיר
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
מקס חנן (עוצר)
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם באמצעות השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד גל וולף

גזר דין

הנאשם הודה במסגרת הסדר דיןוי, שగובש בין הצדדים בתום שמייעת הראיות, בעובדות כתוב אישום מתוקן, והורשע כפיי הודיעתו בעבירות של:

סחיטה באיזומים - עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין");

תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק (בשני אישומים);

חבלה בمزיד ברכב - עבירה לפי סעיף 341ה לחוק;

ואיזומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

לפי החלק הכללי של כתוב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, ביום 1.2.14 פתחו רומן טרנובסקי (להלן: "המתלון") והנאשם מסגריה בשם "מקס מתקנות" ברוח' האופן 6 בחולון (להלן: "ቤת העסָק").

על-פי עובדות האישום הראשוני, ביום 4.4.14 בשעה שאינה ידועה במידוקן למאשימה, הודיע המתלון לנאשם על החלטתו לסגור את בית העסק. בתגובה אמר הנאשם למצלון, שם יסגור את בית העסק הוא יעקור את ילבו. בנוסף,

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

אמר הנאשם למATALON שאם יתלונן נגדו במשטרה הוא ירצה אותו.

באותה היום, בסמוך לשעה 20:00, הגיע המטלון לבתו של הנאשם ברוח' משורר השואה 7 בראשון לציון, על מנת להחזיר לו את כל ה装备ה שלו ולהחתיימו על מסמר בנווגע לסיום ההתקשרות ביניהם.

בנסיבות הללו, אחז הנאשם בחזקה بيדו של המטלון, גירר אותו לרכבו מסוג דיביו אספחו (**להלן: "הרכב"**), ודרש ממנו לנסוע אליו לבית העסק. משסירב המטלון לעשות כן, איים עליו הנאשם כי ירבעץ לו. כאשר הוסיף המטלון והתנגד לנסוע לבית העסק, בעת הנאשם בפנס הימני האחורי של הרכב ושבר אותו.

מיד ובסמוך, הדף הנאשם את המטלון לכיוון הרכב, הכה אותו בחזהו ובכפותו באמצעות אגרופו וכן בעת בדלת הרכב.

בנסיבות המתוירות לעיל, לא אפשר הנאשם למטלון לעזוב את המקום במשך כשתים, וכל זאת בזמן שהוא מאים להרוג אותו ולשבור את ידיו ורגליו במידה וסגור את בית העסק.

לבסוף, נסע המטלון יחד עם הנאשם לבית העסק. משהגיעו לבית העסק, איים הנאשם על המטלון בכך שאמר לו שאם יסגור את בית העסק, ישרוף את חנות הנעלים והתיקים שבבעלות המטלון, יפגע ברכב של המטלון וברכבה של אשתו וירצח את המטלון.

על-פי עובדות **האישום השני**, ביום 10.4.14 בשעה שנייה ידועה במדוקן למאשימה, הגיעו המטלון והנאשם לבצע עבודה מסוימת ברוח' הורוביץ 7 בראשון לציון.

בנסיבות האמורות, תקף הנאשם את המטלון בכך שזרק לכיוונו דלת בreshold וכשהאותו בפנוי.

על-פי עובדות **האישום השלישי**, ביום 13.4.14 בסמוך לשעה 15:15, הגיע המטלון לתחנת המשטרה והגיש תלונה כנגד הנאשם בפני החקיר יגנני קל"ם. בזמן זה התקשר הנאשם לטלפון של המטלון ואמר לו: "אני אכנס לך צה גדור שיעשה אותך נכה".

במסגרת ההסדר הדיני, אשר גובש בין הצדדים בתום שמיית ההוכחות, כתוב האישום בעניינו של הנאשם תוקן, והנאשם הודה והורשע במינויו לו.

בין הצדדים לא גובשה כל הסכמה לעניין העונש.

טייעוני הצדדים לעונש

טייעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה פתח טיעוני לעונש בהתייחס לעברו הפלילי העשיר של הנאשם, שצבר לחובתו 3 הרשעות קודמות עד

מתkopft היותו נער במגוון עבירות, ובהן 3 עבירות שוד, תקיפה בנסיבות חמירות, תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, איוםים, החזקת סכין, התפרצויות למקומות מגוריים, החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, הפרת הוראה חוקית, תקיפה לשם גנבה ונטילת נכסים לשם שחיטה - בגין ריצה עונשי מאסר בפועל.

בاهקשר זה טען כי עברו הפלילי המכובד של הנאשם מלמד דפוס פעללה עבריני מובהק וברור.

אשר למקה דנן, טען ב"כ המאשימה כי מעשיו של הנאשם פגעו בערכיהם החברתיים המבקשים להגן על שלמות גופו של האדם, שלות נפשו ורכשו, כמו גם על אוטונומיה הפרט וחירות התנהלותו.

אשר לניסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ המאשימה לעובדות כתוב האישום המתוקן ולעדויות שנשמעו בבית המשפט.

בاهדגשו את חומרת המעשים, טען ב"כ המאשימה, כי עניין לנו בנאים שאינם בוחל באמצים, אשר הציבור לו ייעד לפגוע במתלון וביצע שורת עבירות חמורות כדי להשיג מטרתו זו. עניין זה הפנה להשתלשות האירועים המתוארת בכתב האישום, המצביע על התנהלותו העברינית הנמשכת של הנאשם ועל ההסלמה בהתנהגוותו האלימה, בייחודה לאור העובדה כי אין מדובר באירוע רגעי אלא באירוע מתמשך.

בנסיבות הללו טעונה המאשימה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אינה משמעותית וקשה.

ה הנאשם איים בפגיעה ברכוו של המתלון, בגופו ובחיו - איוםים אשר ממוקמים ברף חומרה עליון.

לכך יש להוסיף את החומרה היתריה הטמונה במעשה הסחיטה באיוםים, שכן הנאשם אמר למתלון כי אם יסגור את העסק הוא יעקור את ליבו, ישרוף את חנות הנעלים שבבעלותו, יפגע ברכבו וברכבבה של אשתו וירצח אותה. כמו כן, דרש הנאשם מהמתלון לנסוע לבית העסק ואיים כי אם זה לא יענה לדרישתו, הוא יריבץ לו וכי אם יפנה למשטרה ירצת אותו. בפועל הנאשם מימוש חלק מאיומו וכן תקף את המתלון.

ב"כ המאשימה ביקש להציג את ההסלמה הניכרת בהתנהגוותו האלימה והמתמשכת של הנאשם, שתחילה באלים מילולית והזק לרכוש, המשכה בסחיטה באיומים וסופה באלים פיזית של ממש.

ב"כ המאשימה ביקש מבית המשפט שלא לזקוף לזכות הנאשם את הودאותו אשר ניתנה בתום שמייעת הראיות, היota שלא היה בה כדי ליותר את עדות המתלון ולא כדי לחסוך את זמנו של בית המשפט.

ב"כ המאשימה הגיש אסופה פסיקה המלמדת, לשיטתו, על מדיניות העונישה הנוגגת בעבירות שבהן הורשע הנאשם.

אשר לעבירות הסחיטה באיומים, טען כי העונישה נעה במנעד רחב, בהתחשב בנסיבות של כל מקרה וקרה ובשים לב בעיקר לחלקו של הנאשם ביצוע העבירה ולמידת הפגיעה במתלון.

אשר ליתר עבירות האלימות, טען כי ההחלטה מלמדת כי בבית המשפט רואים חומרה יתרה בשימוש באלימות כדרך לפתרון סכסוכים, וכי ככל שעבירות האלימות חמורות יותר כך נדחמים הצדקה נסיבותו האישיות של הנאשם ושיקולו שיקום באופן שניית משקל מכריע לעקרונות הגמול, ההילמה וההרטה.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם את **כל העבירות** שביצעו הנאשם, בנסיבות מיוחדות, במקרה דין, נע בין 25 ל-42 חודשים מאסר בפועל, לצד הטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

מכלול הנתונים שפורטו, מצדדים, לשיטת המאשימה, השחת ענישה ממשמעותית ומרתיעה המציה במרכזו של המתחם לו טענה.

angkan עתירה המאשימה להשית על הנאשם עונש כולל בדמות מאסר בן 36 חודשים לריצו בפועל ולצדיו, מאסר על תנאי מרתיע על כל עבירה אלימوت ועל העבירות בהן הורשע, קנס כספי ופיצוי ממשמעותי למTELON.

טייעוני ב"כ הנאשם

בטיעונו בחר ב"כ הנאשם להתייחס בראש ובראשו לנسبות הקשורות בביצוע העבירות. לדבריו, עסקין במקרה מיוחד וחיריג של שחיטה באוימים, שכן מעשיו של הנאשם היו תולדת החלטה, שקיבל שותפו לעסק, באופן חד צדי, לסגור את העסק המשותף.

בנסיבות הללו התעקש הנאשם לקחת את המTELON לבית-העסק ולהראות לו הזמנתו שקיבל ועובדות שביצע, במטרה להוכיח שהעסק פועל ושהגירתו טוביל להפסדים כלכליים לשנייהם.

לשיטת הסגנור, מדובר בסחיטה באוימים הממקמת ברף החומרה הנמור ביותר האפשרי, כך שההלך למעשה לב ליבו של כתוב האישום הינו דברי האיים אשר השמיע הנאשם, ולאו דווקא שחיטת המTELON.

בנוסף, טען כי המעשים המתוארים באישומים השני והשלישי נמצאים גם הם ברף חומרה נמוך, שכן באישום השני מדובר בתקיפה סתם כאשר אין טענה כי הדלת שהושלכה עבר המTELON פגעה בו. המTELON קיבל אמן מכה מה הנאשם אף לא נגרמה לו כל חבלה ו/או נזק מאותה מכחה.

אשר לאיושם השלישי מדובר באיים מילולי טלפוני בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה אין לו על מה שישמור, והוסיף כי ההחלטה שהוגשה על-ידי התובע בניסיון לבסס המתחם הנטען על ידו, עניינה עבירות שחיטה באוימים בנסיבות חמורות עשרות מונחים, ומוכח לא ניתן ללמידה ממנו על מדיניות הענישה הנהוגת.

לטענת ב"כ הנאשם מדיניות הענישה בעבירת השחיטה באוימים נעה במנעד רחב - החל מעבודות שירות וכלה בעונשי מאסר.

אשר לעבירות התקיפה והאיומים בנסיבות ביצועו במקורה דין, טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין חודש מאסר.

אשר לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, ביקש ב"כ הנאשם, מבית המשפט, להתחשב לקולא, בגזרת הדין, בנסיבות האישיות של הנאשם. לדבריו, הנאשם הינו בחור צעיר בן 26, העושה בשנים האחרונות כל מה든지 אפשרי לתפקיד באופן נורטטיבי וליצב את התנהלותו במישורי חייו השונים.

אכן לחובת הנאשם עבר פלילי לא מבוטל, יחד עם זאת מדובר בעבר ישן, חלקו הארי מבית המשפט לנוגע, והרשעתו היחידה כבגיר הינה משנת 2008 בגין עבירות מאותה שנה.

לדברי הסגנור הנאשם למד את לקו ווטיב דרכיו, כשהחלק המשמעותי מאותו מאמצז מתבטא בכך התעסוקתי החשוב לו כל כך.

בכך, סבורה ההגנה, יש אולי כדי להסביר, גם אם לא להצדיק, את סערת הרגשות שהשתלטה עליו עת שותפו הודייע לו, באופן חד צדדי, על החלטתו לסגור את עסקם המשותף, על רקע חשדו כי הנאשם מולע בכספי בית-העסק. על רקע הנסיבות המיוחדות הללו ביקש ב"כ הנאשם לראות באירוע מעידה חריגה.

ב"כ הנאשם ביקש לזכוף לזכות הנאשם את הוודאות, המשקפת קבלת אחריות והבנת הפסול שבמיעדים. בהקשר זה, הביע מורת רוחו מטענת התביעה, לפיה הנאשם ניהל הליך סרוך, וטען כי שמיית הריאות בתיק היא שהובילה בסופה של יום לתקן המשמעותי של כתב האישום, המשקף נכונה את השתלשלות האירועים, כפי שטען לה הנאשם מלכתחילה.

בהתחשב מכלול הנתונים שפורטו לעיל, עתרה ההגנה להשיט על הנאשם עונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע, ולהעמידו על מאסר בפועל בגין 8 חודשים.

ה הנאשם ניצל את זכות המיליה الأخيرة. בדברו האחרון נטל הנאשם אחריות למשויו, ביקש מבית המשפט לחתת לו הזדמנויות נוספת ומסר כי אינו עבריין ואין מתעסק בפצע יותר.

דין והכרעה

כמפורט המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם ובהתאם לעקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, שומה על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

לאור טיעוני המאשימה, שהציגה בטיעוניה מתחם עונש כולל מכלול האישומים והאירועים בכתב האישום, רואה אני לצין את סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, הקבוע כי "משהורשע הנאשם במספר עבירות מהוות מספר אירועים, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד".

הואיל ובענינו עסקין בשלושה איורים נפרדים ושונים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מן האירועים בנפרד.

הערכים החברתיים המוגנים

במקרה דן, הערכים החברתיים שנגעו כתוצאה מעבירות **האיומים והסחיטה באיזומים** שביצע הנאשם הינם ההגנה על האוטונומיה ועל חופש הבחירה של הפרט, זכותו להגנה על ביטחונו ושלוות נפשו.

נחרות של די שפכו בדבר החומרה הטמונה בעבירות האיזומים, בהיותה ביטוי מילולי לאלימות המשליטה טרור על מושאה ו בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאה דברי האיזום מן הכח אל הפועל.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' השופט BINISH בראע"פ 2038/04 **LEM N' MAD'**, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006):

"**האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובهم שלוות נפשו, ביטחונו וחירות פועלתו של הפרט. האיזום מסכן את חירותו פועלתו של הפרט שכן פעים רבים כرون האיזום גם בצייפה להתנהגות מסוימת מצד המאיזום שהמאיזום מבקש להשיג באמצעות השמעת האיזום.**"

דברים אלה מקבלים משנה תוקף כshedover בעבירות הסחיטה באיזומים, נוכח שכיחותה, הקשייה בהוכחתה והסבל הרב שהיא מסבה לקורבנותיה. בתי המשפט עמדו על הצורך בהוקעת התופעה באמצעות השתת עונשים מוחשיים ההולמים את חומרת המעשים.

וכך באו הדברים לידי ביטוי מפי כב' השופט הנדל בע"פ 10/4204 **פלוני נ' MAD'** (פורסם בנבו, 10.5.24):

"**תופעת הסחנות הינה תופעה כעורה ופסולה. ההתנהגות הפסולה הנטוועה בה היא בהטמעת חשש מתמיד בח' הקורבן באופן המונע את המשך התנהלותו השגרתית. חובו לשחתן הינו מרכז עולמו, והחשש לו ולבני משפחתו הופך לעיסוק מרכזי. תופעה זו אינה אף תופעה חריגה בלבד, אלא נדמה ששולחת זרעותיה לכל עבר. יש בעבירה של סחיטה באיזומים כדי לפגוע באושיות המשפט, עת עשוה הסחנת דין לעצמו ומגיים לצורך כך אמצעים פסולים לשם הגשת מבקשו.**"

יכל:

"**סחיטה באיזומים היא למropa הדבה תופעה נפוצה, אך רק לעיתים רוחקות אוצר הקורבן אומץ כדי לפנות לרשות החוק, הוайл והוא חוש שידם של הסחנים עלולה להשיג אותו במוקדם או מאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, ככלוף סוף מעז המתلون לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזרמנות לא רק להעניש את העבריין המסויים אשר נמצא**

כי חטא, אלא גם להעביר מסר ברור לציבור בכלל, כי עבריין בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה".

ע"פ מ"ד"י נ' אלעלווין (פורסם בנבו, 1.1.11).

אשר לעבירות **התקיפה**, במשישו פגע הנאשם בערכיהם המוגנים שעוניים ההגנה על ביטחונו של הפרט ועל שלמות גופו. דומה כי אין צורך להזכיר מיללים בדבר חומרת עבירות האלימות, שכן עניין לנו בתופעה שהפחלה לרעה חוליה בארץנו, העוסה שמות בחברה הישראלית, יוצרת בקרבה חרדה ואויראה קשה ומכרסמת ביסודותיה. ברוח זו פסק בית המשפט העליון:

"רבות נאמר בinati המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסיים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיוידואלי, והן לעבריין הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

ע"פ פלוני נ' מ"ד"י (פורסם בנבו 16.8.07).

בבסיס עבירות **החלבה בצד'** ניצב הערך החברתי המבקש לשמר על רכשו של הפרט ולהגן על קניינו. המחוקק הקדיש פרק נפרד בחוק העונשין לעבירות הקשורות ברכב, למדנו על החומרה היתריה שהוא מייחס להן, שכן במובנים רבים רכבו של אדם דומה לביתו.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי סעיף 40 לחוק העונשין, יש ליתן את הדעת לכך שחלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו עיקרי ובלתי ולא ניכרה עלייו כל השפעה של אחר בביצוען.

בחינת הנזק שנגרם כתוצאה מעשיו של הנאשם, הרי שלא נתקשה לתאר את הפחד והאיימה שאחזו במתלון, שעה שהנאשם איים כי יפגע בחיו, בגופו, ברכשו וברכשו בני משפחתו אם יסגור את העסק, במיוחד לאור העובדה שלא אפשר למotelon לעוזב את המקום במשך שעתים תמיינות, וגם כשהגיעו בסופו של דבר לבית העסוק המשיך במסכת ההפחדות והאיומים.

נסוף על כך, יש לציין את הפגיעה שפגע הנאשם בגופו של המתלון כתוצאה מכך שהכח אותו באגרופיו בחזהו ובכתפו, וכמוון שלא ניתן להタルם מהנזק שנגרם לרכשו של המתלון בכך שהנאשם שבר את פנס רכבו.

אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי פעל במטרה למנוע מהמתלון לסגור את בית העסק שפתחו, שכן, לטענתו, פועל זה הייתה גוררת אחרת הפסדים כלכלייםכבדים לשניהם.

בנסיבות הללו התעקש הנאשם להביא את המתלון פיזית לבית העסוק ולהוכיח לו כי העבודה במקום מתבצעת כדרכה. כשהמתלון סירב לכך, התפתח, למropa הצער, האירוע באופן המתואר בכתב האישום.

בנסיבות הללו אין ספק כי הנאשם הבין את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשיו וכי היה ביכולתו להימנע מביצוע העבירות.

יחד עם זאת, יש לציין כי לביצוע העבירות לא קדם תכנון מוקדם. מהראיות שנשמעו בפניו עולה בבירור כי מדובר היה באירוע ספונטני שהתרחש, על רקע סערת הרגשות שאחזה בנאשם עת "כרעם ביום בהיר" והודיעו לו שותפו על החלטתו לסגור את העסוק המשותף. אז הגיב הנאשם באופן המתואר באישום הראשון, כאשר סירבו של המתלון מלכתחילה להתלוות אליו לבית העסוק הסלים את המצב, גרם לנאשם שהיה במצבה לאבד את עשתונותיו ולהסלים את התנהגוותו האלימה, במטרה להוכיח למתלון כי הוא טועה ולהניא אותו מהחלטהו.

בחינת מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות במקורה דן מעלה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים שלעיל הינה ממשית ומוחשית, גם שאינה ממוקמת ברף החומרה הגבוה.

זאת, בהתחשב בתוכן האiomים אשר השמע הנאשם באוזני המתלון, שענינם פגיעה ברכשו וברכוש בני משפחתו, בגופו ובחייו. הנאשם לא הסתפק בהשמעת אiomים מילוליים אלא גם מימוש חלק מהם בכך שתקף את המתלון בשתי הזדמנויות ושבר את פנס רכבו, כמפורט בכתב האישום המתווך.

מדובר ב-3 אירועים שונים בטוח זמן של כ-10 ימים, במהלךם פגע הנאשם שוב ושוב במתלון, העביר מסרים מאיים, תקף את המתלון ואיים עליו באiomים מפורטים בוטים. במשיעו אלה הטיל אימה על המתלון בניסיון לגרום לו לחזור בו מההחלטה אותה קיבל לגבי בית-העסק.

בהתנגדותו הפר הנאשם את שגרת חייו של המתלון ובני משפחתו, גרם להם לחוש פחד, ובכך גלומה עיקר חומרתה של התנגדותו.

אין צורך להזכיר מיללים לגבי החומרה המשתקפת ממעשיו של הנאשם, שבחר בדרך בירונית, כוחנית ואלימה כדי למנוע מהמתלון לסגור את בית העסק שהשניים פתחו, וביצע את העבירות במטרה לזרע פחד ואיימה במתלון ובדרכו זו להשיג את מובוקשו.

עם זאת, חשוב לציין כי בנסיבות שבפניו מדובר במצב דברים מיוחד ויוצא דופן, אשר אין מופיע דרך כלל את העבירות מסווג זה - באשר מדובר בעבירה שבוצעה על רקע סכסוך עסקית - כספי גרידא, ולא על רקע פלילי (דוגמת דרישת לדמי חסוט וכיצ"ב), בנסיבות בהן חש הנאשם תחושים דחק ומצוקה בשל תחshootו כי עומד להפסיד לא רק את מקור פרנסתו ואת כל כספו, אלא גם להקלע לחובות עתידיים כספיים גדולים, בשל התחריות שקיבל על עצמו כתוצאה מפעולת העסק.

מדיניות הענישה הנהוגה

במסגרת **האישום הראשון** הנאשם הורשע כאמור ביצוע עבירות של שחיטה באiomים, תקיפה סתם וחבלה בمزיד

עיר כבר עתה כי קשה עד מאוד לאתר ולמצוא מדיניות ענישה בפסקה הנוגעת, שבהណון אירוע הכלול את שלושת העבירות שביצע הנאשם והן לבדוק או עבירות הנסובות על נסיבות שתואמות במידוק את נסיבות התקיק שפנוי.

זאת ועוד, הפסקה המוציה הינה כזו שלLOBים בה מכלול נתונים, ישנה כזו שבה היה לנԱשם עבר פלילי, מכוביד אם לאו, ישנה כזו עם או בלי הילך שיקומי, עבירות שנמשכו שנים או אירועים בודדים ועוד נתונים רבים ושוניים. על כן, הפסקה הקיימת הינה רק אמת מידה קרובה ככל שניתן לנסיבות האירועים דן.

נתתי דעתם לפסקה שהציגו בפניי הצדדים ולפסקה נוספת, כדוגמת:

1. **עפ"ג 13-06-350 מ"ד י' מוחמד אבו מוך בן פארס** (פורסם בנבו, 22.4.13): הנאשם הורשע בבית משפט השלום לאחר שמיית ראיות בביצוע עבירה של סחיטה באוימים. הנאשם איים על המתלוון בפגיעה בחיו, וכן איים על המתלוונת, אשתו של המתלוון, כי יפגע במתלוון, על רקע מחלוקת כספית שנתגלעה בין השניים. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר. לאור העובדה כי האירוע היה חריג בחיו של הנאשם ובהתחשב בחלוף הזמן, בית המשפט סטה לקולא מן המתחם וגזר דין ל-12 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ל"נ ופיצוי בסך 15,000 ל"נ לכל אחד מן המתלוונים. בית המשפט המוחזק קיבל את ערעור המדינה על קולות העונש והשיט על הנאשם, בנוסף לעונשים שהוטלו, 4 חודשים מאסר בעבודות שירות.
2. **ת"פ 13-12-21757 מ"ד י' געים** (פורסם בנבו, 1.6.14): הנאשם הורשע על-פי הודהתו בביצוע עבירות של סחיטה באוימים, תקיפה ואיומים. הנאשם, בין היתר, איים על המתלוון כי יפגע בו אם לא יעביר לו חלק מעסקי חברה הנמצאת בבעלותו. כמו כן, הנאשם היכה את המתלוון באגרופיו במטרה להניעו לשלם לו כספים. בית המשפט ציין כי הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים הינו הסדר מקל, אך בחר לכבדו וגזר על הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסרים על תנאי בחופף, מאסר על תנאי וקנס.
3. **ת"פ 13-07-4872 מ"ד י' חאסן אבו על ניעאן** (פורסם בנבו, 19.3.14): הנאשם הורשע בהתאם להודהתו בביצוע עבירה של סחיטה באוימים בצוותא חדא. המעשים בוצעו על רקע מחלוקת כספית שנתגלעה בין הנאשם לבין המתלוון. לאור קיומם של קשיים ראיתיים הגבליה עצמה התביעה ועתרה להשחת עונש מאסר בפועל בין 12 לחודשים. בית המשפט גזר דין של הנאשם ל-10 חודשים מאסר בפועל ו-9 חודשים מאסר על תנאי.
4. **ת"פ 12-12-13429 מ"ד י' קירשנבוים** (פורסם בנבו, 6.2.14): הנאים הורשו כפי הודיעתם בביצוע עבירות של הסגת גבול פלילתית, תקיפה סתם וסחיטה באוימים. העבירות בוצעו על רקע מחלוקת כספית שנתגלעה בין הנאשם לבין המתלוון. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיהם האישיות של הנאשם, נגמר דין של הנאשם 1 ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי, ועל הנאשם 2 נגזרו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

5. **ת"פ 25409-12-11 מד"י נ' שולם** (פורסם בנבו, 28.5.13): הנאשם 1 הורשע על-פי הודהתו בעבירות של קשרת קשור לפשע וסחיטה באוימים. הנאשם, יחד עם שותפו לכטב האישום, ביצע את העבירות על רקע מחלוקת כספית שנתגלה בין לבן המתלוון. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-36 חודשים מאסר. בית המשפט השית על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל ו-12 חודשים מאסר על תנאי.

6. **ת"פ 4358-07-12 מד"י נ' טركאי** (פורסם בנבו, 15.6.14): הנאשם הורשע על-פי הודהתו בביצוע עבירות של תקיפה סתם וחבלה מzeitig ברכב. הנאשם תקף נגן מונית באמצעות חגורה וניפץ באמצעותו את שמשתרכבו. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוץ בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר. בית המשפט סטה לקולא מן המתחם והשิต על הנאשם 8 חודשים מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף 220 שעות, קנס ופיזוי.

לאור כל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות הסחיטה באוימים, תקיפה סתם וחבלה מzeitig ברכב נשוא האישום הראשוני נע בין 8 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיזוי.

מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות התקיפה סתם מושא **האישום השני** געה במנעד רחב - בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, לחומרתה ולנזקים שנגרמו בעטיה.

בחינת הפסיקה הנוגעת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים החול ממאסר על תנאי וכלה בחודשי מאסר ספורים לצד מאסר על תנאי ופיזוי, כמפורט להלן:

1. **ת"פ 24737-03-11 מד"י נ' פלוני** (פורסם בנבו, 19.10.14): הנאשם הורשע בהתאם להודהתו בביצוע עבירה של תקיפה סתם. הנאשם השליך לעבר בתו נעל שלא פגעה בה ולאחר מכן סטר על פניה. הנאשם צירף 2 תיקים נוספים: בתיק הראשון הורשע בביצוע עבירות של אוונים וניסוון תקיפת בת זוג ובתיק השני בביצוע עבירה של אוונים. נקבע, כי מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשים מאסר שיכול וירוץ בעבודות שירות. לבסוף, בית המשפט גזר דין של הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע ל-8 חודשים מאסר בפועל ומאמסר על תנאי.

2. **ת"פ 16322-08-11 מד"י נ' הרשקוביץ** (פורסם בנבו, 27.7.14): הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואוונים. הנאשם איים על המתלוון כי יכה אותו ויפגע בו, על רקע מחלוקת כספית שנתגלה ביניהם. לאחר 3 שבועות תקף הנאשם את המתלוון בכר שחבט בו בעדרת קסדה ואיים עלייו שוב באומרו: "מה שעשית לך זה עוד כלום, יהיה עוד המשך". אשר לאישום הראשון שענינו עבירת האוונים נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשים מאסר בפועל. לעניין האישום השני שענינו עבירות התקיפה סתם והאוונים, נקבע כי המתחם נע בין 5 ל-15 חודשים מאסר. לבסוף, בית המשפט גזר דין של הנאשם ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיזוי וקנס.

3. **ת"פ 3995-06-12 מד"י נ' לוי** (פורסם בנבו, 14.1.29): הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בביצוע עמוד 10

עבירות של איומים ותקיפה סתם. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשים מאסר בפועל. לאור נסיבותו האישיות הקשות של הנאשם ולצד העובדה שהנאשם נמצא כשיר לריצוי עונשו בעבודות שירות בשל מצבו הבריאותי, נגזר דין ל-6 חודשים מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

4. **ת"פ 11-05-28150 מ"י נ' אלמגור** (פורסם ב公报, 13.1.28): הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים. מהאישום הראשון עולה כי הנאשם תקף את אחותו בכר שהכח בראשה באמצעות ידיו, הפילה ארצתה והמשיך לבעוט בה. נקבע, כי מתחם העונש ההולם את עבירת התקיפה נע בין של"צ לבין שנות מאסר. בהתחשב במצבו המשפטי והכלכלי הקשה של הנאשם, נגזר דין ל-3 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

מכל המקבץ, סבורני כי מתחם העונש ההולם את עבירה התקיפה שביצעו הנאשם נע בין תנאי וחמש שנים מאסר ספורים בפועל, קנס ופיצוי.

בחינת מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות האיומים מושא **האישום השלישי**, מעלה כי העונשים המוטלים בגדלים משתנים בהתאם לנסיבות המקירה ולנסיבותו של העושה, כמופורט להלן:

1. **רע"פ 13/4719 צוקר נ' מ"י** (פורסם ב公报, 13.7.2.13): בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר שמיית ראיות בביצוע עבירה של איומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על תנאי ל-5 חודשים בפועל והשית על הנאשם 4 חודשים מאסר, כאשר 3 חודשים מתוכם ירצו בחופף למאסר על תנאי בין 7 חודשים שהופעל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

2. **ת"פ 13-07-35245 מ"י נ' שער** (פורסם ב公报, 14.9.29): הנאשם הורשע כפי הודיעתו בביצוע עבירת האיומים. הנאשם איים על המתלוונת באומרו: "אני אשורף לך את הרכב" ו"אני אראה לך מה זה" לאחר שהמתלוונת צילמה תאונות דרכים שבה היה מעורב אליו של הנאשם. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ ומאסר על תנאי ל-12 חודשים בפועל. בהתחשב בעיקרו הפלילי של הנאשם, בית המשפט גזר דין ל-13 חודשים מאסר בפועל, הכוללים מאסר על תנאי שהופעל ומאסר על תנאי.

3. **ת"פ 14-03-30040 מ"י נ' שביטה** (פורסם ב公报, 14.7.15): הנאשם הורשע על-פי הودאותו בעבירה של איומים. הנאשם איים על המתלוון באומרו: "אני אחזור לך את השפה" וכן איים על המתלוון ועל משפחתו כי יפוץ את בitem. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשים מאסר בפועל. בהתחשב בעיקרו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, נגזר דין ל-3 חודשים מאסר בפועל, אשר ירצו בחופף ל-8 חודשים מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי.

4. **ת"פ 12-05-54077 מ"י נ' ברזלי** (פורסם ב公报, 14.5.13): הנאשם הורשע כפי הודיעתו בעבירות האיומים וכיירף תיק נוסף שענינו אותה עבירה. הנאשם איים על המתלוון בפגיעה בו ובמשפחהו. נקבע כי מתחם העונש

הholes נע בין מאסר על תנאי בין 12 חודשים. בית המשפט סטה לccoli מאנש המתחם, חידש מאסר על תנאי בין 7 חודשים והאריך מאסר על תנאי בין 10 חודשים לצד פיצוי בסך 1,000 ₪.

5. **ת"פ 13-03-10504 מד"י נ' א' צ'** (פורסם בנוב, 13.11.13): הנשם הורשע לאחר שמייעת ראיות ביצוע עבירות אiomים. הנשם איים על אמו באומרו: "אני אכנס לך אגרוף" וכי ישראף את הבית. נקבע, כי מתחם העונשholes נע בין מאסר על תנאי בין 8 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנשם 3 חודשים מאסר בפועל, שייחסו במצטבר ל-6 חודשים מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי.

מכל האמור, באה אני לכל מסקנה כי מתחם העונשholes את עבירות האiomים בנסיבות ביצועה במקורה דין נע בין מאסר על תנאי בין 8 חודשים מאסר בפועל.

במקורה דין לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונשholes, לחומר או לcoli. בענישה שתוטל, שלא תחרוג ממתחמי העונשholes, יש להתחשב בצורך בהרטעת הנשם ובהרטעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסווג העבירות שביצע הנשם.

בגישה העונש המתאים לנשם שמפניו ונסיבות החוק בסעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות אשר איןן קשורות ביצוע העבירות.

לחובת הנשם יש לזכור בראש ובראשונה את עברו הפלילי המכבד בהתחשב בגילו. מדובר בנשים, שחרף גילו הצער, כבר לחובתו 3 הרשעות קודמות בוגון רחב של עבירות חמורות ובהן, בין היתר, עבירות של תקיפה כדי לגנוב, גנבה, הפרת הוראה חוקית, החזקה/שימוש בסם לצריכה עצמית, שוד, תקיפה בתנאים מחמירים, אiomים, תקיפה סתם, התפרצויות למקומות מגורים, החזקת נס חשוד כגנוב, החזקת סיכון, נתילת נכסים לשם שחיטה ותקיפה הגורמת חבלה ממשית - בגין ריצה, בין היתר בתקופת קטינותו, עונשי מאסר בפועל.

עם זאת, לא ניתן להטעם מן העובדה כי רובן של העבירות בוצעו ע"י הנשם עת היה קטן וכי העבירה האחרונה בה הורשע הינה מינית משנת 2008.

גילוין הרישום הפלילי של הנשם משקף התמונות מבחינת מעורבותם בפליליים.

בנסיבות הללו ניתן לקבל את טענה ההגנה כי האירועים נשוא כתוב האישום משקפים מעידה על רקע תחשותו של הנשם כי "הקרקע נשמטה תחת רגליו" שעה ששותפו מבקש לסגור את העסק ולהותירו לא רק חסר עבודה אלא גם עם חובות כספיים גדולים.

מנגד, לזכות הנשם יש לזכור את תיקון כתוב האישום, אשר תוקן לcoli בצורה ממשמעית, בהתאם לראיות שהוצעו ולעדויות שנשמעו בפני בית המשפט, ציירו תמונה חמורה פחות מזו שהציגו בכתב האישום המקורי.

עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את הودאותו, המשקפת קבלת אחריות והבנת הפסול שבמיעדים, גם שבאה בשלב מאוחר ולאחר שנשמעו מלוא הריאות בתיק. כאמור, שמיית הריאות היא שהביאה בסופו של דבר לתקן מהותי שנעשה בכתב האישום, שבעתה זו משקף נכון את השתלשות האירועים, בנגד לאופן בו נסחו מלכתחילה בכתב האישום המקורי.

משכך, מוצאת אני לדוחות טענת התביעה, לפיה אין לייחס משקל להודאת הנאשם שבאה בשלב מאוחר. זאת, ביחוד לאור הנחיתת החוק בסעיף 40א(6) לחוק, לפיה כפירה באשמה וניהול משפט על-ידי הנאשם לא יזקפו לחובתו.

מכל מקום לקחת אחריות מצד הנאשם, ولو בשלב מאוחר, הינה בעלת משמעות ולוועם נזקפת לזכות הנאשם.

בנסיבות תיק זה, סבורני כי נכון יהיה לגזר על הנאשם "עונש כולל לכל האירועים" בהם הורשע, בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, שכן מעשי העבירות שביצעו הנאשם בוצעו כלפי אותו מתלוון וכולן נסבו סבירו אותה מחלוקת שהתגלעה בין השניים בשאלת גורל העיסוק המשותף שפתחו.

העונש הכללי שייגזר על הנאשם יביא לידי ביטוי מן הצד האחד, את ריבוי האירועים, נסיבות ביצוע העבירות ואת מכלול השיקולים לחומרה, לרבות שיקולי הגמול וההרעתה, ומן הצד השני, יתחשב מכלול השיקולים לקולא, כמפורט לעיל, ובעיקר הרקע לביצוע העבירות, הودאת הנאשם ונסיבותיו האישיות.

לפיכך, ולאחר שבדקתי את כל הצורך לעניין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

.1. 16 חודשים מאסר, מיום מעצרו של הנאשם 14.4.14.

.2. 8 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו ממאסר. והנ帀ט לא ישא בעונש זה אלא אם כן עברו עבירה של סחיטה באזומים /או עבירה אלימה כלשהי נגד הגוף מסווג פשע.

.3. 5 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו ממאסר. והנ帀ט לא ישא בעונש זה, אלא אם כן עברו עבירה אלימה כלשהי מסווג עונן לרבות אזומים /או עבירה רכוש כלשהי.

.4. פיצויו למתלוון בסך 5,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.15 ובכל ראשון לחודש של אחריו.

הפיצוי יופקד בkowskiת בית המשפט ויועבר למתלוון שפרטיו ימסרו ע"י ב"כ המאישמה.

.5. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים, החל מתאריך 1.4.15 ובכל ראשון לחודש של אחריו. אי עמידה באחד

מן התשלומים תביא לפערון מיידי של הקנס כולו.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' כסלו תשע"ה, 01/12/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלד על ידי חדווה יניר